

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 625. — 18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888 ΔΕΙΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 35.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ—677

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΝΗΣ ὑπὸ Χ. Ἀννίνου.

ΤΟ ΣΙΓΑΡΟΝ διήγημα Ἰουλίου Κλαρετῆ.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΤΙΤΙΑΝΟΥ διήγημα ἐκ τοῦ δανικοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἀμερικανικὰ στοιχήματα—Ἐπικίνδυνος προῖξ—Νέος τρόπος μονομαχίας—Τὸ ἀντιφάρμακον.

Ἐπὶ τῇ προσεχεί λήξει τοῦ δεκάτου τρίτου ἔτους τῆς «Ἐστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Καθίσταται δὲ συγχρόνως γνωστὸν εἰς τοὺς κκ. ἀνταποκριτὰς καὶ συνδρομητὰς τῆς Ἐστίας, ὅτι ἀπὸ τῆς 1 προσεχούσιν ἰανουαρίου τὴν ἐκδοσὶν καὶ διευθύνει τὸν περιοδικὸν ἀναλαμβάνουσιν οἱ μέχρι τοῦδε τακτικοὶ συνεργάται κκ. Ν. Γ. Πολίτης καὶ Γ. Δροσίνης. Τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας», ἀνεξάρτητον τοῦ περιοδικοῦ, διευθύνει καὶ ἐφεξῆς ὁ κ. Γ. Κασδόνης. Τὸ γραφεῖον τῆς Ἐστίας, μεταφέρεται εἰς τὴν ὁδὸν Παρθενωγωγείου 14 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἔωρτασε τὴν ἐπὶ διδακτορίᾳ πενηκοναετηρίδα αὐτοῦ ὁ ἐν Δειψίᾳ καθηγητὴς τοῦ ῥωμαικοῦ δικαίου Βερνάρδος Βίντσαϊδ. Ὁ περικληθεὶς οὗτος νομοδιδάσκαλος ἀπέκτησε διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ τὴν ἐξοχωτάτην θέσιν μεταξὺ τῶν ζώντων νομικῶν.— Γεννηθεὶς τῇ 26 Ἰουνίου 1817, λίαν ἠνωρὶς, εἰς ἡλικίαν 21 ἔτους, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τὰ νομικά. Αἱ διάφοροι μονογραφίαι (Ἐπὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ γαλλικοῦ Κώδικος, περὶ τῆς ἀκυρότητος τῶν δικαιοπρασιῶν (1847), Ἡ περὶ Προϋ-

ποθέσεως διδασκαλίας τοῦ ῥωμ. δικαίου (1850), ἡ Ἀγωγή τοῦ ῥωμ. ἀστικοῦ δικαίου (1856) κτλ.) προσεχάραξαν αὐτῷ τὴν διαπρεπῆ θέσιν ἣν ἔμελλε νὰ καθέξῃ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ· τὸ δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1862 ἐκδόθεν τρίτομον σύγγραμμα αὐτοῦ ἐξησφάλισεν αὐτῷ μέχρι σήμερον τὰ πρωτεῖα. Τὸ ἐν λόγῳ σύγγραμμα αὐτοῦ, ἰδὸν μέχρι σήμερον ἐκδόσεις (1862, 1870, 1874, 1878, 1882, 1887) καὶ διακρινόμενον πάντων τῶν λοιπῶν τοῦ αὐτοῦ εἴδους συγγραμμάτων, καὶ νεωτέρων ἔτι, συνένυε μετὰ πόσης ἐμβριθείας καὶ ἀκαταμαχίτου λογικῆς διεκρίσεως ὁ περιώνυμος καθηγητὴς, ἐφ' ᾧ καὶ πάνυ δικαίως χαίρει τὴν μεγίστην αὐθεντίαν ἐν τῷ νομικῷ κόσμῳ καὶ θεωρεῖται ὡς *Roma locuta* παρὰ τῶν γερμανικῶν δικαστηρίων, λίαν ἐπιτυχῶς κληθὲν ἐσχάτως ὁδηγὸς τῆς Γερμανικῆς πράξεως. Τὸ κλασσικὸν τοῦτο σύγγραμμα, τοῦ ὁποῦ ἐκάστη νεωτέρα ἐκδοσις περιέχει μετ' ἐκπληκτικῆς ἀκριθείας τὰς νεωτέρας ἐπὶ τοῦ ῥωμαικοῦ δικαίου μελέτας, διεδέχθησαν ἕτεραί διατριβαὶ αὐτοῦ: Δύο ζητήματα ἐκ τῆς διδασκαλίας περὶ τῆς ὑποχρέσεως ἐνεκα ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ (1878), Περὶ δικαίου καὶ νομικῆς ἐπιστήμης (1884). Ἡ ὑπέροχος αὐτοῦ ἀξία ἐπισημοποιήθη ἔτι ἀπαῖ διὰ τῆς ἀποκλειστικῆς σχεδὸν χρήσεως τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς πρὸς σύνταξιν γερμανικοῦ Κώδικος συσταθείσης ἐπιτροπῆς (ἧς καὶ μέλος μέχρι τοῦ 1883 ἐτύχανε), τοῦθ' ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς επικριτὰς τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου νὰ καλέσωσιν αὐτὸ μικρὸν *Windscheid*.—Χρηματίσας καθηγητὴς εἰς διάφορα ἄλλα Πανεπιστήμια ἐκλήθη τῇ 26 Μαΐου 1874 εἰς Δειψίαν ἔνθα καὶ μέχρι σήμερον διαμένει, διδάσκων, καίτοι ὑπερβηδομηκοντούτης, ἐν νεανικῇ ἀκμαιότητι καὶ ἀνελλιπῶς 13 ὄρας ἡμέρας καθ' ἑβδομάδα. Τῷ γεραιῷ νομοδιδασκάλῳ ἰδιαίτερας ὀφείλει χάριτας ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστῆμη, καθ' ὅσον οἱ πλείστοι τῶν διακεκριμένων ἡμῶν νομικῶν παρ' αὐτῷ ἐμαθήτευσαν, πολλὰς δὲ προσελήθη ἡ αὐθεντικότης αὐτοῦ ὅπως ἀποφανθῆ ἐπὶ περιπλοκατάτων νομικῶν ζητημάτων ἢ δικῶν τοῦ Δημοσίου. Διὰ τοῦτο καθῆκον ἐπιβεβλημένον ἐξεπλήρωσεν ἡ Νομικὴ σχολὴ τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἐπιστείλασα τῷ κλεινῷ ἐπιστήμῳ συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ ἰοβιλίῳ αὐτοῦ.

—Ἐπὶ τοῦ Γάλλου ἀββῆ *Vidieu* ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις παρὰ τῷ ἐκδότῃ *Firmin-Didot* ὑπὸ τὸν τίτλον «*It Deny P' Aréopagite, évêque d' Athènes et de Paris*», ἐκτενὴς βιογραφία τοῦ προστάτου τῆς Γαλλίας καὶ πολιούχου τῶν Ἀθηνῶν ἁγίου, μετὰ χρωμαλισθηγραφῶν, ὕδατογραφῶν καὶ ὑπερδιακοσίων ξυλογραφιῶν.

—Τὸ μυθιστόρημα τῶν ἀδελφῶν Γκογκυερ *Lerminie Lacerteux* μεταποιήθη εἰς δρᾶμα παρεστάθη κατ' αὐτὰς ἐν τῷ Ὁδίῳ τῶν Παρισίων.

—Ἐκ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκδόσεως τοῦ περὶ Φρειδερίκου Γ' συγγράμματος, τοῦ ὁποῦ τὸν πρόλογον ἔγραψεν αὐτῇ ἡ χήρα αὐτοκράτειρα εἰσεπράχθησαν μέχρι τοῦδε κέρδη 3000 λιρῶν στερελινῶν, ἅτινα ἀνῆκουσιν εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ λαρυκοπαθητικὸν νοσοκομεῖον.

—Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν ἀνεγνώσθη ἡ κρίσις τῆς ἀγωνοδίκου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ δραματικοῦ ἀγῶνος τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος. Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων 24 ἔργων ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινεν ἄξιον βραβεύσεως τὴν *Λούκισσα* τῶν Ἀθηνῶν. Ἀποσφραγισθέντος δὲ τοῦ δελτίου ἐγνώσθη ὅτι ταύτης ποιητῆς εἶνε ὁ κ. Κλέων Ραγκαβῆς, ὁ καὶ ἐν τῷ διηγηματικῷ ἀγῶνι τῆς Ἐστίας βραβευθεὶς, εἰς δὲ ἀπενεμήθη τὸ χιλιόδραμον γέρας. Ἡ *Λούκισσα* τῶν Ἀθηνῶν ἐπιμελεῖα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων παρασταθῆσεται κατὰ τὰ ὀρισμένα προσεχῶς ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ὑπὸ τοῦ θιάσου τοῦ κ. Ταβουλάρη. Ἔτερα ἔργα ἄξια ἰδιαίτερας μνείας ἐκρίθησαν ἡ *Εὐθυμέδη*, δρᾶμα ἀρχαίας ἀθηναϊκῆς ὑπόθεσεως, γραφέν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Κορομηλά, ὅς ἐγνώσθη νῦν, καὶ ἡ *Πρόβλεως Ἀλωσις*, ἥτις ἡ ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔργον τοῦ κ. Α. Μωρατίδου.